

tragtning, at der ikke ved det, der her er Tale om, sker nogen Udvidelse af det bestaaende administrative Apparat. Der nedsættes et Udvalg af det allerede bestaaende Toldraad, der skabes ikke nogen ny Institution eller nye Embedsmænd. Det er altsaa Grunden til, at vi til Trods for, at vi i og for sig ikke se den store Trang dertil, ere gaaede med til Forslaget, og under Henvisning til, at det intet koster, kan jeg anbefale det høje Ting at give Sagen en hurtig og velvillig Behandling.

Borgbjerg: Efter at de foregaaende Talere have haft Ordet, har jeg ikke meget at føje dertil. Jeg og det Parti, hvortil jeg hører, anse dette Forslag for at være en heldig Løsning af dette Spørgsmaal, en Løsning, der paa den ene Side tilfredsstiller de ikke ubegrundede Krav fra Handelsstandens og de industridrivendes Side om at faa en større Garanti for en retfærdig Afgørelse af Toldtvistigheder og paa den anden Side efter vor Mening paa en passende Maade tilfredsstiller Statskassens Interesser. Jeg kan derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Rørdam: Jeg anser ikke det foreliggende Lovforslag for at være ret meget værd, men skal paa den anden Side ikke have meget imod, at det bliver gennemført. Det synes, som om den Tale, Finansministeren holdt i Dag, staar lidt i Strid med de Bemærkninger, hvormed han ledsager Lovforslaget. Han udtaler der: „For Regeringens Vedkommende maa det udtales, at nogen streng Nødvendighed for overhovedet at indføre en Nyordning indser den ikke er til Stede. Borgerne have i Toldsager den almindelige Adgang til Domstolene, men disse synes at fortolke Toldlovgivningen saaledes, at hvor det drejer sig om Skønnet angaaende Varernes „Beskaffenhed“, altsaa i Tariferingsspørgsmaal, er Administrationen øverste Instans“. Altsaa Finansministeren udtaler selv, at der ikke er nogen streng Nødvendighed for dette Forslag. Under Forhandlingerne om Toldloven var jeg imod, at der indførtes Tolddomstole, thi jeg mente, at den Slags Sager hørte ind under de almindelige Domstole. Det glæder mig, at Finansministeren ikke er gaaet med til det Forslag, der er fremkommet om særlige Tolddomstole. Det forekommer mig, at saadanne Domstole vilde være meget uheldige, fordi de Mænd, der kom ind i en saadan Domstol, vilde, hvis de skulde være

sagkyndige specielt paa dette Omraade, komme til at sidde som Dommere i deres egne Sager, og det kan aldrig være Meningen. Derfor er det i hvert Fald heldigt, at det ordnes saaledes, som det foreslaas. Naar Mindretallet sammenligner en saadan Domstol med Sø- og Handelsretten, er det fuldstændig forkert. De Mænd, der sidde som Dommere i Sø- og Handelsretten, sidde aldrig som Dommere i deres egne Sager. Jeg antager det i hvert Fald for givet, at en Dommer, naar han er økonomisk interesseret i den Sag, hvori han skal dømme, bliver inhabil.

Naar man endelig skulde have en saadan ny Instans, forekommer det mig, at den Form, der er foreslaaet her, er den lempeligste, i hvilken man kunde faa den. Naar man imidlertid fremhæver Nødvendigheden af en saadan Tolddomstol, kan jeg henvide til, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Jensen) allerede har omtalt, at det i de 26 Tilfælde, hvor der har været Klager, viste sig, at der intet var at sige til Generaldirektoratets Afgørelse. Der synes derfor ikke at være særlig Grund til denne Foranstaltning. Men da det er de næringsdrivendes Ønske at faa denne Instans, er der heller ikke saa meget at sige til det, da Sagen ikke er af stor økonomisk Interesse eller af stor Betydning overhovedet. Jeg vil dog henstille, at den højtærede Finansminister, hvis Lovforslaget skal gennemføres i den foreliggende Skikkelse, sørger for, at Formanden for denne Institution bliver retskyndig. Den højtærede Minister fremhævede selv Nødvendigheden af at sætte et retskyndigt Medlem ind i Domstolen. Jeg henstiller da, at dette Medlem bliver Formanden. I saa Fald tror jeg, der ikke er meget at sige mod Forslaget.

Hvorvidt der er megen Grund til at gennemføre Lovforslaget, naar man har Toldraadet i Forvejen, er naturligvis et Spørgsmaal. Hverken Regeringen eller Toldraadet synes at have været saa overmaade ivrige for Sagen. Men dens Gennemførelse kan maaske tilfredsstille de næringsdrivendes Ønsker. Det viser sig, som fremhævet af den højtærede Minister, at de Repræsentanter for de næringsdrivende, som ere Medlemmer af Landstinget, gaa med til Sagen, og naar de gaa med til Forslaget, som er vedtaget i Landstinget, maa man antage, at de i alt Fald have været nogenlunde tilfredse dermed, og naar de ere tilfredse, kunne vi andre vel ogsaa være det. Jeg kan derfor